

முதல் சுதந்திரப் போராட்ட தமிழ் தற்கொலைப் போராளி குயிலி

KUYILI, THE FIRST TAMIL SUICIDE FIGHTER OF THE FREEDOM STRUGGLE.

முனைவர். தி. பாலசுப்ரமணியன்

உதவிப் பயிற்றுநர்

வரலாற்றுத்துறை

அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்,

காரைக்குடி -630 003

Email: balasubramanian834@gmail.com

ஆய்வுச் சுருக்கம்

இலட்சியத்திற்கான பயணத்தில் எதிரிகளை வீழ்த்துவதற்காகவோ அல்லது சுரணையற்ற சமூகத்தில் ஒரு எழுச்சியை ஏற்படுத்துவதற்காகவோ ஒருவர் தம் உயிரையே அர்ப்பணிப்பாரெனில் அவரைத் தற்கொலைப்படைப் போராளி என்கிறோம். தற்கொலைப் போராளிகளின் தொடக்கம் இரண்டாம் உலகப் போரில்தான் என்கிறது எழுதப்பட்ட வரலாறு. ஜெர்மனிக்கும் ஜப்பானுக்கும் இடையே நீர்மூழ்கிக் கப்பலில் நடைபெற்ற யுத்தத்தில் ஜப்பானிய வீரர்களின் தற்கொலைப் போராட்டமே இதற்கான தொடக்கமாகக் கருதப்படுகிறது. ஆனால் இரண்டாம் உலகப்போர் நடைபெறுவதற்கு 150 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே பிரிட்டிஷாரை எதிர்த்துத் தமிழ் மண்ணில் நடைபெற்ற போர்க்களத்தில்தான் முதன் முதலாக 'தற்கொலைப் போராளி' உருவானார் என்பது நாம் அறியாதது. அந்த போராளி வீரமங்கையின் பெயர்தான் குயிலி. 1776ம் ஆண்டு வேலுநாச்சியார், வெள்ளையர் எதிர்ப்பில் தம் கணவர், சிவகங்கைச் சீமையின் மன்னர் முத்து வடுகநாதரைப் பறிகொடுத்து, எட்டாண்டுகள் தலைமறைவு வாழ்க்கை வாழ்ந்து வந்த காலம். அப்போது வேலுநாச்சியார் விருப்பாட்சி என்ற ஊரில் தங்கியிருந்தார். குயிலி.

அதுதான் அவள் பெயர். வயது பதினெட்டு. பிறந்த மண்ணையும் வீரத்தாய் வேலு நாச்சியாரையும் உயிரென மதிப்பவள்.

திறவுச் சொற்கள்

தற்கொலை, ஆண்டுகள், போராளி, வாழ்க்கை, இரண்டாம், உலக, போர், வீரமிக்க, குயிலி

Abstract

A "suicide fighter" is defined as an individual who sacrifices their life for a cause—whether to defeat adversaries or to spark an uprising within an apathetic society. Recorded history traces the origins of suicide fighters to the Second World War, specifically citing the suicidal tactics employed by Japanese soldiers during naval warfare involving submarines. However, it is a little-known fact that the first "suicide fighter" emerged on Tamil soil—in a battle against the British—fully 150 years before the Second World War. That warrior was a heroic woman named Kuyili. The year was 1776; Velu Nachiyar had lost her husband, Muthu Vaduganatha—the King of Sivagangai—in the resistance against the British and had been living in hiding for eight years. During this period, she was staying in the town of Virupatchi. Kuyili—that was her name. She was eighteen years old and held her homeland and the heroic Velu Nachiyar dearer than life itself.

Keywords

Suicide, Years, Fighter, Life, Second, World, War, Heroic, Kuyili

வேலுநாச்சியாரின் சிலம்பு வாத்தியார் வெற்றிவேல்..ஒருநாள். குயிலியிடம் வந்தார், குயிலி! எனக்கொரு உதவி செய்வாயா?"

"சொல்லுங்கள் ஐயா!" நீ உன் ஊரான பாசாங்கரைக்கு செல்லும்போது இந்தக் கடிதத்தை சிவகங்கை அரண்மனைக்கருகில் இருக்கும் வீட்டில்

மல்லாரிராயன் என்பவனிடம் சேர்ப்பிக்க வேண்டும். சேர்த்து விடுவாயா...?" சரி." என்றபடி குயிலி வாங்கிக் கொண்டாள்.

அன்றிரவு குயிலி. குத்தீட்டியைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு சிலம்பு வாத்தியாரின் இருப்பிடம் விரைந்தார். அடுத்த நிமிடம் சிலம்பு வாத்தியாரின் குடிசையிலிருந்து அலறல் சத்தம். இரத்த வெள்ளத்தில் மிதந்துகிடந்த சிலம்புவாத்தியாரின் உடலையும் அருகே ஒரு கையில் குத்தீட்டியோடும் மறு கையில் சிலம்பு வாத்தியாரின் கடிதத்தோடும் கண்கள் சிவக்க தலைவிரி கோலமாக நின்ற குயிலியையும் வேலு நாச்சியார் உள்ளிட்ட அனைவரும் கண்டார்கள்.

குயிலி ஓடிவந்து அவர் காலில் விழுந்து கதறியழுதாள். கடிதத்தை நீட்டினாள். கடிதத்தை வாங்கிப் படித்த வேலுநாச்சியாரின் முகம் உணர்ச்சியில் துடித்தது. கடிதத்தில் வெற்றிவேல் வாத்தியார் மல்லாரிராயன் என்பவனுக்கு வேலு நாச்சியார் குறித்த சில விஷயங்களை எழுதியிருந்தார். நம்பிக்கைக்குரியவராக இருந்த சிலம்பு வாத்தியார் தன் காலைச் சுற்றியிருந்த நச்சுப்பாம்பு என அறிந்து வேலுநாச்சியார் அதிர்ச்சியுற்றார். தன் மீதும் நாட்டின் மீதும் கொண்ட பற்றின் காரணமாக ஒரு பெண் துணிச்சலாக மேற்கொண்ட செயலைக் கண்டு அகமகிழ்ந்தார். கூட்டத்தில் பத்தோடு பதினொன்றாகப் பார்க்கப்பட்ட குயிலி அன்றிலிருந்து இராணி வேலுநாச்சியாரின் மெய்க் காப்பாளரானார். வேலு நாச்சியாரோ குயிலிக்கு தம் ஆதரவுக் கரத்தை இரும்பு அரணாக வைத்து காத்து வந்தார்.

ஒரு நாள் நள்ளிரவு

ஒரு நாள் நள்ளிரவு. வேலு நாச்சியார் மஞ்சத்தில் அயர்ந்து உறங்கிக் கொண்டிருந்தார். குயிலி தூக்கம் வராமல் அங்குமிங்கும் நடைபயின்று கொண்டிருந்தாள். வெளியே காலடிச் சத்தம் கேட்டு உஷாரானாள். மறைந்து நின்று கொண்டாள். ஒரு உருவம் சாளரத்தின் வழியே குதித்து இறங்கியது.

அங்குமிங்கும் பார்த்தபடி வேலுநாச்சியாரின் மஞ்சத்தினருகே மெதுவாகப் போனது. கையை ஓங்கி கத்தியால் வேலு நாச்சியாரை குத்த முனைய மறைந்திருந்த குயிலி ஓடி வந்து தன் கைகளால் அந்தக் கத்தியை இறுக்கமாகப் பிடித்துக் கொண்டாள். அந்த உருவம் திமிற கத்தியில் வெட்டுப்பட்ட குயிலியின் கரங்களில் ரத்தம் ஆறாக ஓடியது. சத்தம் கேட்டு வேலு நாச்சியார் எழுந்து கொண்டார். அந்தக் கயவன் சடாரெனத் துள்ளி சாளரத்தின் வழியே குதித்து ஓடிப் போனான். மயங்கிச்சரிய இருந்த குயிலியை தாங்கிப் பிடித்துக் கொண்டார் வேலுநாச்சியார். அன்று முதல் குயிலி வேலுநாச்சியாரின் நெஞ்சில் பன்மடங்கு உயர்ந்தார். மெய்க்காப்பாளராக விளங்கிய குயிலி பெண்கள் படைக்குத் தளபதியாக்கப்பட்டார்.

நாட்கள் கடந்தன. 8 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு போருக்குத் தேவையான தளவாடங்கள் வந்து சேர்ந்தன. பன்னிரண்டு பீரங்கி வண்டிகள் நூற்றுக் கணக்கான துப்பாக்கிகள் திப்பு சுல்தானால் வேலு நாச்சியாரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டன. 1780ம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதம் 5ம் நாள் விருப்பாச்சி பாளையத்திலிருந்து சிவகங்கையை நோக்கி வேலு நாச்சியாரின் படை புறப்பட்டது. உடையாள் பெண்கள் படைக்குத் தலைமையேற்று குயிலி கம்பீரமாக வந்து கொண்டிருந்தார்.

முத்துவடுகநாதரின் படுகொலையில் பெரும்பங்கு வகித்த மல்லாரி ராயன் முதலாவதாக வேலுநாச்சியாரின் படையை மதுரை கோச்சடையில் எதிர்த்து நின்றான். ஒரு மணிநேரப் போரிலேயே மல்லாரி ராயன் குத்திக் கொலை செய்யப்பட்டான். ஆங்கிலத் தளபதி ஜோசப் சுமித் காளையார் கோவிலில் வேலுநாச்சியாரின் படையை எதிர்கொண்டான். அங்கும் தமிழர் படை வெற்றிக்கொடி நாட்டியது. ஆங்கிலப் படைகள் புறமுதுகிட்டு ஓடின.

வேலுநாச்சியாரின் படைகள் சிவகங்கைச் சீமையில் வெற்றி முழக்கத்துடன் நுழைந்தன. ஆனால் அங்குதான் யாரும் எதிர்பாராத ஆபத்து காத்துக்கொண்டிருந்தது.

தனது நயவஞ்சகத்தால் மறைந்திருந்து வேலு நாச்சியாரின் கணவரது உயிரைப் பறித்த கொடுங்கோலன் ஆங்கிலத் தளபதி பாஞ்சோர் காளையார் கோவிலிலிருந்து சிவகங்கை அரண்மனை வரையிலும் அடிக்கு ஒரு போர் வீரனை நிறுத்தியிருந்தான். அனைவரது கைகளும் துப்பாக்கி ஏந்தி யிருந்தன. பீரங்கிகளும் அரண்மனையைச் சுற்றி நிறுத்தப்பட்டிருந்தன. ஆயிரக் கணக்கான துப்பாக்கிகளும் வெடிபொருட்களும் அரண்மனைக் கிட்டங்கியில் பதுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தன. என்னதான் வீரமறவர்கள் வேலுநாச்சியாரின் படையில் இடம்பெற்றிருந்தாலும் ஆங்கிலேயரின் நவீன ஆயுதங்கள் மிகப்பெரிய சவாலாக இருந்தன. விருப்பாச்சியிலிருந்து தொடர் வெற்றிகளைக் குவித்து வந்த வேலுநாச்சியாருக்கு இறுதிப் போரில் தோற்றுவிட்டால் என்ன ஆவது என நினைப்பதற்கே அச்சமாக இருந்தது. இருப்பினும் நம்பிக்கையைக் கைவிடவில்லை. அந்த நேரம் அங்கே ஒரு தள்ளாத கிழவி ஒருத்தி வந்து கொண்டிருந்தாள். சபையின் நடுவே தடுமாறி நடந்து வந்த அவள் வேலுநாச்சியாரை வணங்கிவிட்டு, பேசத் தொடங்கினாள். "தளவாய் பெரிய மருது அவர்களே இப்போது நவராத்திரி விழா நடந்து வருகிறது. நாளை மறுநாள் விஜயதசமி. அன்று சிவகங்கைக் கோட்டையில் உள்ள ராஜராஜேஸ்வரி அம்மன் கோயிலில் கொலு வைக்கப்படுகிறது. இதைப் பார்ப்பதற்காக அன்று ஒருநாள் காலை மட்டும் மக்களுக்கு அதுவும் பெண்களுக்கு மட்டுமே அனுமதி அளிக்கப்பட்டு உள்ளது. இதைப் பயன்படுத்தி ராணியாரின் தலைமையில் பெண்கள் படை உள்ளே கோட்டைக்குள் புகுந்துவிடும். பிறகு என்ன? வெற்றி நமது பக்கம்தான்." அவள் மூச்சுவிடாமல் சொல்ல, அத்தனை பேரின் கண்களும் வியப்பில் விரிந்தன.

உங்கள் சந்தேகம் தீர்ந்ததா

பெரிய மருதுவின் சந்தேகப் பார்வையைக் கண்டதும் அந்தப் பெண் கடகடவென நகைத்தாள். "பேராண்டி பெரிய மருது, இப்போது என்னைத் தெரிகிறதா?" என்றபடியே மெல்ல தனது தலையில் கை வைத்து வெள்ளை முடியை விலக்கினாள். அந்த முடி, கையோடு வந்தது. குயிலி புன்னகை மின்ன நின்றிருந்தாள்.ஆம், சிவகங்கைக் கோட்டையை உளவு பார்க்க ராணியின் உயிர்த்தோழி குயிலி மாறுவேடத்தில் சென்றாள் என்ற உண்மை வெளிச்சமிட்டு நின்றது."என்ன பெரிய மருது, உங்கள் சந்தேகம் தீர்ந்ததா? நாளை மறுநாள் நமது படைகள் போர்முரசு கொட்டட்டும் இந்த முறை ஒலிக்கும் முரசு, வெள்ளையரின் அடிமை விலங்கை ஒடித்து, விடுதலை வெளிச்சத்தைக் கொண்டுவரும் முரசாக ஒலிக்கட்டும்!" ஆணையிட்டுவிட்டு சென்றார் வேலுநாச்சியார்.

ராணி குறித்தது போல படைகள் இரண்டு பிரிவாகப் பிரிந்து, முரசறைந்து போர் முழக்கமிட்டுப் புறப்பட, ராணி வேலுநாச்சியாரின் தலைமையில் பெண்கள்படை சிவகங்கை நகருக்குள் புகுந்தது. அம்மனுக்கு சாத்தி வழிபட அவர்கள் கையில் பூமாலைகளோடு அணிவகுத்தனர்.

பூமாலைக்குள் கத்தியும், வளரியும் பதுங்கி இருந்தது பரங்கியருக்குத் தெரியாது. வேலுநாச்சியாரும் தனது ஆபரணங்களை எல்லாம் களைந்துவிட்டு சாதாரணப் பெண்போல மாறுவேடத்தில் கோயிலுக்குள் புகுந்தார். எட்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கணவரோடு கோட்டைக்குள் இருந்து வெளியேறிய பிறகு, இன்று தான் மட்டும் தனியே மாறுவேடத்தில் வரவேண்டி வந்துவிட்டதே என்றி எண்ணி வேலு நாச்சியார் ஒரு கணம் கலங்கினார். ஆனால், ஒரே நொடியில் அந்தக் கலக்கம் காலாவதியானது. "எனது கணவரை மாய்த்து நாட்டை அடிமைப்படுத்திய நயவஞ்சகரை ஒழிப்பேன். விடுதலைச் சுடரை நாடு முழுக்க விதைப்பேன்!" என்ற

வீரசபதம் நினைவில் புகுந்தது. அவரது கண்கள் கோட்டையின் ஒவ்வொரு பகுதியையும் அலச ஆரம்பித்தது. விஜயதசமி என்பதால் ஆயுதங்கள் அனைத்தையும் கோட்டையின் நில முற்றத்தில் வழிபாடு நடத்த குவித்து வைத்திருந்தனர். ஒரு சில வீரர்களின் கையில் மட்டுமே ஆயுதங்கள் இருந்தன.

இடிக்குரல் குயில்

ராணி கோட்டையை அளவெடுத்தது போலவே குயிலியின் கண்களும் அளவெடுத்தன. நிலா முற்றத்தில் குவிக்கப்பட்டிருந்த ஆயுதங்களைக் கண்டதும், அவளது மனதில் ஒரு மின்னல் யோசனை தோன்றி மறைந்தது. ஆனால், அந்த யோசனையை வெளியே சொன்னால் செயல்படுத்த அனுமதி கிடைக்காது என்பதை அறிந்திருந்த குயிலி மெதுவாக ராணி வேலுநாச்சியாரைப் பிரிந்து கூட்டத்தோடு கலந்துகொண்டாள்.

அதே நேரத்தில் கோட்டையில் பூஜை முடிந்தது. அனைவரும் கோட்டையை விட்டு வெளியேற ஆரம்பித்தனர். பொதுமக்கள் கூட்டமும் மெதுவாக கலையத் தொடங்கியது. வேலுநாச்சியார் தனது போரைத் தொடங்க இதுவே தருணம் என்பதை உணர்ந்தார். அவரது கை மெல்ல தலைக்குமேல் உயர்ந்தது. மனத்திற்குள் ராஜராஜேஸ்வரியை வணங்கியபடியே, "வீரவேல்! வெற்றிவேல்!!" என்று விண்ணதிர முழங்கினாள்.

அந்த இடிக்குரல் அரண்மனையே கிடுகிடுக்கும் அளவிற்கு முழங்கியது. ராணியின் குரலோசையைக் கேட்டதும் பெண்கள் படை புயலாய்ச் சீறியது. புது வெள்ளமாய்ப் பாய்ந்தது. மந்திர வித்தைபோல பெண்களின் கைகளில் வாளும் வேலும் தோன்றின.

ஆயுதங்கள் அனைத்தையும் மின்னலெனச் சுழற்றி வெள்ளையர்களை சிவகங்கைப் பெண்கள் படை வெட்டிச்சாய்த்தது. இந்தக் காட்சியை மேல்மாடியில் நின்று பார்த்துக் கொண்டிருந்த ஆங்கிலேயன் பான்சோருக்கு இடிவிழுந்தது போலாயிற்று.

"சார்ஜ்!.." என்று பான்சோர் தொண்டை கிழியக் கத்தியபடியே இ தனது இடுப்பில் இருந்த 2 கைத்துப்பாக்கிகளை எடுத்து சரமாரியாகச் சுட ஆரம்பித்தான். வெள்ளைச் சிப்பாய்கள் ஆயுதக் குவியலை நோக்கி ஓடிவர ஆரம்பித்தார்கள். வேலு நாச்சியார் பான்சோரைப் பிடிக்க மேல்மாடத்திற்குச் செல்வதற்குள் அங்கிருந்த யாரோ ஒரு பெண் தனது உடல் முழுக்க கொளுந்துவிட்டு எரியும் தீயோடு வீரவேல் வெற்றிவேல்" என்று, அண்டம் பொடிபடக் கத்தியபடியே ஆயுதக்கிடங்கை நோக்கி கீழே குதித்தாள்.

நிலா முற்றத்தில் இருந்த ஆயுதங்கள் அனைத்தும் வெடித்தும், தீ பிடித்தும் எரிந்தன. ஆயுதக் குவியலில் பற்றிய தீயைக் கண்டதும் பான்சோரும் அவனது வீரர்களும் நிராயுதபாணியாகி பயந்து நின்றனர். பான்சோர் தப்பி ஓட முயன்றான். ஆனால் வேலுநாச்சியாரின் வீரவாள் அவனை வளைத்துப் பிடித்தது. தளபதி சரணடைந்தான். கோட்டை மீண்டும் ராணியின் கைக்கு வந்தது.

இதே நேரத்தில் பெரிய மருது வெற்றியோடு வந்தார். திருப்பத்தூர் கோட்டையை வென்ற சின்ன மருதுவும் தனது படைகளோடு வந்து சேர்ந்தார். வெற்றி முழக்கம் எங்கும் ஒலித்தது. ஆனால் வேலுநாச்சியாரின் கண்களோ தன் உயிரான தோழியும் இந்த வெற்றிக்கு வித்திட்ட பெண்கள் படை தளபதியுமான குயிலியைத் தேடியது.

குயிலியின் முதல் போர்வீரன் படைப்பு

வெற்றிவேல் சிலம்பு மாஸ்டர் குயிலி மற்றும் பிற ஆதரவாளர்களுடன் விருபாஷியில் மறைந்திருந்தபோது வேலுநாச்சியாருக்கு விருபாஷின் பொலிகாருடன் நெருங்கிய தொடர்பு இருந்தது. சிவகங்கை அரண்மனைக்கு அருகில்வ சித்த ஆங்கிலேயர்களின் விசுவாசியான மல்லாரிராயனிடம் ஒரு கடிதம் கொடுக்குமாறு குயிலியை வெற்றிவேல் கேட்டுக்கொண்டார். வெற்றிவேலின் விசுவாசத்தை குயிலிக்கு எப்போதும் சந்தேகம் இருந்தது. கடிதத்தைத்திறந்து விஷயத்தைப்படித்தாள். இக்கடிதத்தில் வெற்றிவேல் தனது பாலையத்தை மீட்க ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிராக வேலுநாச்சியாரின் மறைந்திருந்த இடம், நடமாட்டம் மற்றும் திட்டங்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். வெற்றிவேலின் துரோகத்தைப் புரிந்துகொண்ட குயிலி அவனது இல்லத்துக்குள் நுழைந்து கத்தியைக்கொன்றாள்.

குயிலி முதல் தளபதி

அவர் வேலுநாச்சியார் மீது வலுவான நம்பிக்கை வைத்திருந்தார் மேலும் அவரது விசுவாசம் மற்றும் துணிச்சலின் காரணமாக குயிலியை பெண்வீரர்களின் தளபதியாக நியமித்தார். 1772 முதல் 1780 வரை வேலுநாச்சியார் மருதுசகோதரர்கள் குயிலி மற்றும் அவரது ஆதரவாளர்கள் விருபாஷி கன்னிவாடி மற்றும் திண்டுக்கல் சுற்றுப்புறங்களில் பதுங்கி இருந்தனர். விருபாஷியின் பொலிகர் வேலுநாச்சியார் மற்றும் அவரது ஆதரவாளர்கள் பிரிட்டிஷாரைத் தாக்கி பாலையத்தை மீட்கதிட்டமிட்டு விருபாஷி பழைய பாலத்தின் கீழ் ரகசியமாகச் சந்தித்தனர்.

சிவகங்கை அரண்மனையின் முக்கியத்துவம்

சிவகங்கையில் உள்ள அரண்மனை 1730ஆம் ஆண்டு சிவகங்கையின் முதல் பொலிகர்ச்சிவரன் பெரிய உதயணதேவர் என்பவரால் கட்டப்பட்டது. சிவகங்கையின் நான்காவது பொலிகர்படமாதூர்

கௌரிவல்லப தேவர் 1810 இல் அரண்மனையை மாற்றியமைத்தார். பின்னர் அரண்மனை கௌரிவிலாசம் என்று அழைக்கப்பட்டது. அரண்மனைக்குள் ஸ்ரீராஜராஜேஸ்வரி தேவிக்குகோவில் உள்ளது. பொலிகாரின் ஆயுதங்களை பாதுகாப்பாக வைத்திருப்பதற்காக நிலத்தடி ஆயுதக்களஞ்சியம் உள்ளது. இந்த அரண்மனை 1772 போரின்போது ஆங்கிலேயர்களின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ்வந்தது. அதன் பிறகு பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்திய கம்பெனி இந்த ரகசிய ஆயுதக்கிடங்கில் அனைத்து ஆயுதங்களையும் வெடிமருந்துகளையும் வைத்திருக்கத் தொடங்கியது. அவர்கள் பாதுகாப்பு கருதி விஜயதசமி தவிர ஸ்ரீராஜராஜேஸ்வரியை வழிபட மக்களை அனுமதிக்கவில்லை.

குயிலி என்ன ஆனார்.

போர் தொடங்கிய போது குயிலின் எண்ணம் ஆயுதக் கிடங்கின் மேல் நின்றது. அப்போது அவள் எண்ணினாள். "நமது விடுதலைக்கான இறுதிப்போர் இது. இதில் நாம் தோல்வி அடைந்தால் இனி எத்தனை ஜென்மம் எடுத்தாலும் வெற்றி பெற முடியாது. நான் வெற்றிக்கு வழிகாட்ட ஒளியூட்டப் போகிறேன். என்று கூறியபடியே உடல் முழுவதும் நெய்யை ஊற்றிக்கொண்டு, கோயிலில் இருந்த எரியும் பந்தத்தோடு அரண்மனையின் உப்பரிகையை நோக்கிப் பறந்தாள்.

அரண்மனை உப்பரிகையை அடைந்ததும் தீப்பந்தத்தால் தனது உடலில் தனக்குத்தானே தீவைத்துக்கொண்டு, அந்த ஆயுதக் குவியலில் குதித்து விட்டாள். வெள்ளையர்களை ஆயுதம் அற்றவர்களாக்கி தன் தலைவிக்கு வெற்றியை அள்ளித்தர தன்னையே பலியிட்டுக்கொண்டாள்.

மானம் காக்கும் மறவர் சீமையின் விடுதலைக்காக குயிலி தன்னையே பலி கொடுத்தார் என்பதை அறிந்ததும் அந்தத் தியாக மறத்திக்காக

வேலுநாச்சியாரின் வீர விழிகள் அருவியாய் மாறின. கண்ணீர் வெள்ளம் அவரது உடலை நனைத்தது.

அவர் மட்டுமா அழுதார்? குயிலிக்காக சிவகங்கைச் சீமையே அழுதது. குயிலி போன்ற தியாகச்சுடர்கள் தந்த ஒளியின் ஒட்டுமொத்தக் கூட்டுத்தொகைதான் இந்தியாவிற்கு விடுதலை வழிகாண வைத்தது. தங்கள் உடலையே எரிபொருளாக்கிய எத்தனையோ குயிலிகள் இன்னும் சரித்திரம் ஏறாமலேயே சுருகாய்ப் போனார்கள். அவர்களது உன்னத தியாகத்திற்குத் தலைவணங்குவோமாக!

(நடந்து முடிந்த சட்டசபையில் உறுப்பினர்கள் வேண்டுகோளுக்கிணங்க வேலு நாச்சியாருக்கு மணி மண்டபம் கட்டும் போது அதில் குயிலிக்கும் மண்டபம் கட்டப்படும் என்று முதல்வர் அறிவித்தார், யார் அந்த குயிலி என்ற தேடுதலின் அடிப்படையில் சுருக்கமாக எழுதப்பட்டதுஇந்தக்கட்டுரை

சான்றாதாரங்கள்

1. இ. சாந்திமங்கலம் முருகேசன், பெண் சத்தனையாளர்களின் கதை, சென்னை, 2006,
2. ஜீவபாரதி, கே.வேலுநாச்சியார், குமரன் பப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை, 2001
3. உதயவாணி. “குயிலி – வரலாற்றில் முதல் தற்கொலை குண்டுதாரியான ஒரு துணிச்சலான தளபதி”. உதயவாணி (கன்னடத்தில்). ஆகஸ்ட், 2020இல் பெறப்பட்டது.
4. எம்.வி., அமுதா (30ஜூலை2018). “குயிலி: தலித்தளபதியாருடைய தியாகம் பாடப்படாத கதையாக உள்ளது. கநஅinளைஅ in iனையை.உழஅ. 6 மே2019 இல் பெறப்பட்டது.
5. “சுதந்திரப் போராட்டவீரர் குயிலிக்கு நினைவிடம் கட்ட தமிழகம்”. டைம்ஸ் ஆப் இந்தியா, சென்னை, இந்தியா. 16 மே 2013. ஆகஸ்ட் 13, 2014 இல் பெறப்பட்டது. “வேலுநாச்சியார் று குயிலி 1857 க்குமு ன் 85 ஆண்டுகளுக்கு

முன் ஆங்கிலேயர்களை வீழ்த்திய பெண்கள்!'. சென்னை, இந்தியா, 28 ஆகஸ்ட் 2018இல் பெறப்பட்டது.

6. ஆங்கிலேயர்களுடன் போரிட்ட முதல் ராணி சிவகங்கை ராணி வேலுநாச்சியாரை நினைவுகூர்வோம். திநியூஸ்மினிட். 3 ஜனவரி 2017
7. வேலு நாச்சியாரின் ஒற்ற வீரமங்கை குயிலி பாலமுருகன் தெ.விகடன் அக்டோபர் 4 2017
8. விடுதலை வேங்கை குயிலி உலகின் முதல் தற்கொலை போராளி கு.ஜக்கையன் தமிழ் தேசம் ஆகஸ்ட் 2012
9. யார் அந்த குயிலி, உமாபாரதி, தினமணி அக்டோபர் 23, 2017
10. சுதந்திரப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட வீர மங்கைகள், மு. சுபஸ்ரீ. ஆகஸ்ட் 15.2021 செய்தி 7
11. "எங்கள் மண் எங்கள் உரிமை"மறந்து போன தமிழக விடுதலை போராட்ட வீரர்கள் தொகுப்பு, வீரமணி ஜனவரி 19.2022 செய்தி புதிய தலைமுறை
12. வேலு நாச்சியாரின் ஒற்ற வீரமங்கை குயிலி பாலமுருகன் தெ.விகடன் அக்டோபர் 4 2017
13. விடுதலை வேங்கை குயிலி உலகின் முதல் தற்கொலை போராளி கு.ஜக்கையன் தமிழ் தேசம் ஆகஸ்ட் 2012
14. யார் அந்த குயிலி, உமாபாரதி, தினமணி அக்டோபர் 23, 2017
15. சுதந்திரப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட வீர மங்கைகள், மு. சுபஸ்ரீ. ஆகஸ்ட் 15.2021 செய்தி 7
16. "எங்கள் மண் எங்கள் உரிமை"மறந்து போன தமிழக விடுதலை போராட்ட வீரர்கள் தொகுப்பு, வீரமணி ஜனவரி 19.2022 செய்தி புதிய தலைமுறை